

รูปแบบการเรียนรู้แบบประสบการณ์ของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 สำหรับนักศึกษาวิชาเอกสังคมศึกษา
A Model of Experiential Learning Activity of Sisaket Rajabhat University Students : A Case Study of Foundation of English 1 Subject for Social Studies Major
ปัญญาณัฐ ศักดิ์ลีธิตานุกภาพ
Panyanut Saksittanupab

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาภาคปกติที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 โดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ในการศึกษา กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยคือนักศึกษาวิชาเอกสังคมศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 ภาคเรียนที่ 2/2557 เครื่องมือที่ใช้ในทดลองได้แก่ แบบฝึกภาษาอังกฤษแบบประสบการณ์ จำนวน 5 ชุด เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสังเกต และแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบประสบการณ์ใช้วิธีหาค่าเฉลี่ยร้อยละ ส่วนแบบสังเกตพฤติกรรม นำเสนอข้อมูลแบบบรรยาย

ผลการวิจัย พบว่านักศึกษาทุกคนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบประสบการณ์ เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบประสบการณ์ช่วยทำให้นักศึกษามีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน ทำให้นักศึกษารู้จักนำคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ได้เรียนมา มาใช้แต่งประโยคเพื่อสนทนา ทำให้นักศึกษาสามารถแต่งบทสนทนาเป็นภาษาอังกฤษได้ ทำให้นักศึกษาสามารถสรุปความรู้ที่ได้รับอย่างมีแบบแผน ทำให้นักศึกษา

สามารถแสดงบทบาทสมมติให้ผู้อื่นชมได้ ทำให้นักศึกษากล้าแสดงออก นอกจากนี้ นักศึกษายังเห็นด้วยว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบประสบการณ์ มีกิจกรรมที่หลากหลาย ทำให้ได้รับความรู้ตามที่ต้องการ ช่วยทำให้นักศึกษาเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาอังกฤษ ทำให้นักศึกษามีความรู้ในวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้น

จากการสังเกตพฤติกรรมหลังจากการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบประสบการณ์ แล้วพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ สามารถออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง สามารถเลือกใช้คำได้เหมาะสมกับสถานการณ์ สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ถูกต้องตามโครงสร้างประโยค ในขณะที่จำนวนนักศึกษาบางส่วนที่สามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษอย่างเป็นทางการ และมีนักศึกษาส่วนน้อยที่สามารถปรับแต่งบทสนทนาได้เหมาะสม

ABSTRACT

This research aimed to study The experiential learning model of the students registered in Foundation of English 1 of the first year students of social studies major, Sisaket Rajabhat University, Sisaket Province. The population of this research were 31 students who studied the subject of Foundation of English 1 in the academic year 2014. Data were collected through questionnaires and analyzed by percentage and frequency.

The study showed that all students who studying from Experiential Learning Activities agreed that they helped them to interact with their friends, used vocabularies correctly in conversations. Students could perceive, summarize the knowledge orderly and they dared to present and did the role play in front of audiences. Moreover, they agreed that the Experiential

Learning Activities had also many materials and activities, master on learning, and gained knowledge of English.

After using the Experiential Learning Activity, the study revealed that, most of the students could pronounce words, select words correctly, and speak with correct grammatically sentences. On the other hand, some of the students could speak English naturally, and less number of them could create their own conversation appropriately.

บทนำ

ภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาหนึ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นที่จะต้องเรียนเพื่อใช้ติดต่อสื่อสารกับผู้คนทั่วโลก Knight กล่าวไว้ว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เน้นความสำคัญต่อกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง ทั้งการพูด ฟัง อ่านและเขียน โดยกำหนดเนื้อหาสำคัญที่ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ ทั้งด้านองค์ประกอบภาษา ได้แก่ การออกเสียง คำศัพท์ และไวยากรณ์ รวมทั้งการพัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้าน กลวิธีการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพสูงสุดในปัจจุบันคือ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communication Language Teaching) (Knight, 2001) ซึ่งให้ความสำคัญต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆอย่างสมจริง ทั้งในฐานะที่เป็นผู้ส่งสาร เช่น ทักษะการพูด และเขียน เป็นผู้รับสาร เช่น ทักษะการฟัง และอ่าน ประสิทธิภาพของการสอนภาษา คือการพัฒนาสมรรถภาพทางภาษาของผู้เรียนให้สามารถส่งสารที่เป็นภาษาอังกฤษให้ผู้อื่นเข้าใจได้ รวมทั้งสามารถรับสารในรูปแบบเสียง รวมทั้งข้อความภาษาอังกฤษ และสามารถเข้าใจ สามารถนำสารเหล่านั้นไปปฏิบัติได้ตามเป้าหมายของการสื่อสาร

ในบริบทต่างๆ ดังนั้นกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะช่วยส่งเสริมพัฒนาสมรรถภาพการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ การฝึกแบบควบคุม (Controlled Practice) หรือ Drilling กิจกรรมฝึกภาษาแบบคู่ (Pair Work) กิจกรรมกลุ่ม (Group Work) รวมทั้ง การเรียนโดยใช้งานเป็นฐาน (Task-Based Learning) ซึ่งกิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนทำงานหรือกิจกรรมฝึกภาษา (Task) เพิ่มเติมหลังจากการเรียนรู้เนื้อหาวิชา (Knight, 2001)

การสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย เป็นการสอนภาษาอังกฤษในฐานะที่เป็นภาษาต่างประเทศ ทำให้ผู้เรียนมีโอกาใช้ภาษาอังกฤษน้อยมาก ทั้งในชีวิตประจำวัน และในห้องเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ทักษะการฟัง-พูด กิจกรรมการใช้ภาษาในชั้นเรียน และการเรียนรู้ด้วยตนเองนอกชั้นเรียน จึงเป็นสิ่งจำเป็น การเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น จึงมิใช่การนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับระบบภาษา และกลวิธีการพัฒนาทักษะทางภาษาต่างๆ เท่านั้น แต่ขึ้นอยู่กับการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนใช้ภาษาที่เรียนไปแล้วในชั้นเรียน ไม่ว่าจะป็นคำศัพท์ สำนวน รูปแบบภาษาต่าง ๆ สื่อสารกันทั้งในบทบาทของผู้ส่งสารและผู้รับสาร ทั้งนี้องค์ประกอบสำคัญของกิจกรรมคือ เป้าหมายในการสื่อสารและบทบาทที่สมจริง ดังจะเห็นได้ว่ากระบวนการสอนภาษาอังกฤษมีองค์ประกอบที่เป็นปัจจัยต่อความสามารถในการใช้ภาษาของผู้เรียน 3 ประการคือ 1) กระบวนการนำเสนอเนื้อหา ทั้งด้านองค์ประกอบของภาษาและกลวิธีการพัฒนาทักษะทางภาษา 2) กระบวนการจัดกิจกรรมฝึกภาษา และ 3) กระบวนการนำภาษาไปใช้ทั้งในและนอกชั้นเรียน โดยเฉพาะการนำภาษาไปใช้นอกชั้นเรียนยังขาดแรงจูงใจในการเรียนรู้ด้วยตนเอง เนื่องจากผู้เรียนยังขาดการฝึกฝนภาษา จึงยังไม่สามารถนำภาษาไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และในยุคโลกาภิวัตน์ ผู้สอนมีการปรับเปลี่ยนวิธีการสอนโดยนำเอาสื่อเทคโนโลยีต่างๆ เข้ามาประยุกต์ใช้ เช่น การเรียนรู้ด้วยตนเองโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเป็นต้น ประกอบกับกระบวนการ

จัดกิจกรรมฝึกภาษาผู้เรียนสามารถฝึกทำแบบฝึกหัดด้วยตนเองจากแบบฝึกหัดออนไลน์ ทำให้การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนด้วยกันเปลี่ยนไป กล่าวคือ การสื่อสารแบบตัวต่อตัว (Face to Face) ลดน้อยลง แต่การสื่อสารผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ และสังคมออนไลน์เพิ่มมากขึ้นซึ่งส่งผลกระทบต่อ การปรับตัวของนักศึกษา (Scrivener, 1998)

มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษกำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษ เป็นรายวิชาในหมวดรายวิชาการศึกษาทั่วไปสำหรับนักศึกษาทุกคนต้องเรียน จำนวน 2 รายวิชา นั่นคือ วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 (Foundation of English 1) และวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 (Foundation of English 2) โดยรายวิชาดังกล่าว มีรูปแบบการสอนที่ผสมผสานระหว่างการเรียนในชั้นเรียนแบบกลุ่มใหญ่ กับการเรียนด้วยตนเอง การทำกิจกรรมแบบฝึกทักษะเพิ่มเติมจากสื่อการเรียนการสอนวีดิทัศน์ ทั้งนี้เพราะว่า การจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มใหญ่ ที่มีนักศึกษาจำนวน 300-400 คน การทำกิจกรรมฝึกภาษาในชั้นเรียนแบบเป็นคู่ หรือ กิจกรรมกลุ่ม รวมทั้งการฝึกแบบควบคุมเป็นสิ่งที่ทำได้ยาก กิจกรรมการเรียนในกลุ่มใหญ่จะเป็นการฟังคำบรรยายประกอบ power point หรือ วีดิทัศน์ ที่นำเสนอเนื้อหา รวมทั้งสื่อการสอนประกอบภาพและเสียง ดังนั้นหลังจากการเรียนแบบกลุ่มใหญ่แล้ว นักศึกษาจะต้องทำกิจกรรมการเรียนด้วยตนเองจากแผ่นข้อมูลซีดีรอม ผลกระทบของการออกแบบการสอนแบบกลุ่มใหญ่ รวมทั้งกระบวนการจัดกิจกรรมฝึกภาษาผ่านแผ่นข้อมูลซีดีรอมนี้ จึงเป็นปัจจัยสำคัญทำให้นักศึกษาที่โดยปกติไม่ชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่แล้ว มีผลการเรียนต่ำ ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ ขาดแรงจูงใจในการเรียน เมื่อเข้าฟังการบรรยายในชั้นเรียนแบบกลุ่มใหญ่ จะพบว่า มีนักศึกษาขาดเรียนจำนวนมาก มีความตั้งใจเรียนน้อย ทั้งนี้สาเหตุอาจเกิดจากความไม่คุ้นชินกับรูปแบบการสอนที่เปลี่ยนไป รวมทั้งรูปแบบการจัดกิจกรรมฝึกภาษาจากแผ่นข้อมูลซีดีรอม ที่ไม่ตอบสนองความสนใจหรือภูมิหลังของผู้เรียนที่เป็นนักศึกษาจากคณะต่าง ๆ ที่ศึกษาในศาสตร์

ไม่เหมือนกัน ไม่สามารถให้ข้อมูลย้อนกลับหรือแก้ไขข้อผิดพลาดทางภาษาให้กับผู้เรียนได้อย่างทั่วถึง เหมือนกับการฝึกภาษาแบบควบคุมหรือแบบเป็นคู่ นอกจากนี้ผู้เรียนยังไม่ปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนยึดติดกับการเรียนที่มีครูเป็นผู้บอกความรู้ ผู้เรียนจะเป็นผู้รับฟังจดจำเพื่อทำข้อสอบให้ได้เท่านั้น

การเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 มีปัญหา และอุปสรรค ทั้งด้านการจัดการเรียนการสอน ผู้เรียน รวมทั้งผู้สอนด้วย ในด้านการจัดการเรียนการสอน รายวิชานี้ใช้ระบบการเรียนการสอนแบบกลุ่มใหญ่ จำนวนผู้เรียน 300-400 คน ต่อกลุ่ม เป็นการเรียนแบบบรรยายกลุ่มใหญ่ ผสมกับการเรียนรู้ด้วยตนเองบนเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ผู้เรียนในกลุ่มมีความสามารถทางการเรียนแตกต่างกัน ผลการออกแบบการสอนเช่นนี้ส่งผลกระทบต่อผู้เรียนอย่างมาก เนื่องจากผู้เรียนคุ้นเคยกับการเรียนในชั้นเรียนทั่วไป มีนักศึกษา 40-50 คนในแต่ละชั้น จึงต้องการการสอน การอธิบาย การฝึกอย่างใกล้ชิด นอกจากนี้ด้วยวัยที่ติดเพื่อนติดเกม ชอบใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อความบันเทิงนานาชนิด เมื่อต้องเรียนโดยการฟังบรรยายวิชาภาษาอังกฤษแบบกลุ่มใหญ่ที่เน้นเนื้อหาสาระ ที่ต้องการความตั้งใจ ความเป็นระเบียบ การเตรียมตัวให้พร้อมก่อนเรียน เพื่อจะได้เข้าใจเนื้อหาได้ในขณะฟังการบรรยาย ผลคือนักศึกษาไม่เข้าใจ ในขณะที่การบรรยายจะดำเนินต่อไป นักศึกษาเกิดความเบื่อหน่ายขาดความสนใจ จึงพูดคุย ทำกิจกรรมส่วนตัวอื่นๆ บางรายอาจนอนหลับ บางรายเข้าร่วมทำกิจกรรม แต่เนื่องจากไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง นักศึกษาจึงไม่ได้คะแนน ผลการเรียนจึงอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ในด้านผู้สอนอาจยังไม่คุ้นชินกับการสอนแบบกลุ่มใหญ่ที่ไม่เอื้อต่อการสร้างปฏิสัมพันธ์ ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ขาดการฝึกใช้ภาษา สำหรับด้านผู้เรียนต้องปรับวิธีเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การสำรวจตนเองว่ามีพฤติกรรมการเรียนรู้ หรือมีรูปแบบการเรียนรู้แบบใด จึงจะเป็นการสร้างความตระหนักให้ผู้เรียนรู้จักตนเอง และเรียนรู้ที่จะนำรูปแบบการเรียนรู้แบบต่างๆ มาใช้ในบริบททางการเรียน

ที่เหมาะสม จะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ เข้าใจ ปรับตัว เพื่อจะเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ นักศึกษาจะได้อีกว่าเพื่อนร่วมชั้นเรียนคนอื่นมีวิธีเรียนรู้อย่างไร ซึ่งอาจนำไปสู่การทำงานร่วมกัน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในอนาคต ดังนั้น การสร้างความตระหนักให้ผู้เรียนค้นหารูปแบบการเรียนรู้ของตนเอง และใช้รูปแบบนั้นให้เกิดประสิทธิภาพต่อการเรียนภาษาอังกฤษให้มากที่สุด รวมทั้งการเรียนรู้วิธีเรียนที่มีประสิทธิภาพ จะเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาสมรรถภาพการใช้ภาษา ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด (Cottrell, 2003)

นอกจากนี้ ผลการสำรวจว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการเรียนรู้แบบใด จะช่วยให้ผู้สอนสามารถออกแบบกิจกรรมการสอน กิจกรรมฝึกภาษาที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ให้มากที่สุด สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนที่นักศึกษาพึงพอใจ และใช้โปรแกรมการสื่อสารในสังคมออนไลน์ให้มีรูปแบบหลากหลาย สามารถจูงใจให้ผู้เรียนศึกษาฝึกปฏิบัติ เรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษารูปแบบการเรียนรู้นักศึกษาภาคปกติ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 ภาคเรียน 2/2557

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาภาคปกติที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ พื้นฐาน 1 ประชากรในการวิจัยครั้งนี้กำหนดเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 จำนวน 323 คน และส่วนที่ 2 คือกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษาวิชาเอกสังคมศึกษา ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 จำนวน 38 คน ขอบเขตด้านเนื้อหาของการศึกษาครั้งนี้คือเนื้อหาจากรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ โดยผู้วิจัยได้กำหนดวิธีดำเนินการวิจัยไว้ 4 ขั้นตอนคือ ขั้นตอนแรกทำการศึกษา และสำรวจข้อมูลจำนวนนักศึกษาภาคปกติ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 กลุ่มเรียนที่ 1- ภาคเรียนที่ 2/2557 ขั้นตอนที่สอง สร้างแบบเรียนรู้ตามวงจรการเรียนรู้จากประสบการณ์ ตามรูปแบบของ David Kolb ลำดับต่อมาทำการประเมินผลการใช้รูปแบบการเรียนรู้ และ วิเคราะห์ข้อมูลเป็นขั้นตอนสุดท้าย

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยกำหนดค่าคะแนนตามแบบประเมินความถูกต้องที่ ระดับ 4 เป็นอย่างต่ำ จึงจะถือว่ามีความเหมาะสม และความเป็นไปได้ ในขั้นตอนนี้เป็นการนำเอาข้อมูลที่ได้รับจากการวิจัยเอกสาร และแบบสอบถามมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการพรรณนา และนำข้อมูลจากแบบสังเกตมาจัดกลุ่ม และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการพรรณนา

ผลการศึกษา

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลรูปแบบการเรียนรู้แบบประสบการณ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 สำหรับนักศึกษาวิชาเอกสังคมศึกษา ชั้นปีที่ 1 จำนวน 38 คน ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบประสบการณ์ จำนวน 5 ครั้ง หลังจากนั้นให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบประสบการณ์ จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยนำมาหาค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย S.D. กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงร้อยละ 68.42 เพศชายร้อยละ 31.58

หลังจากเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบประสบการณ์ นักศึกษามีความเห็นว่ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบประสบการณ์ช่วยในการเรียนรู้ของนักศึกษาเกือบทุกรายการ ยกเว้นในรายการว่ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบประสบการณ์ช่วยทำให้นักศึกษามีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน ทำให้นักศึกษารู้จักนำคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ได้เรียนมามาใช้แต่งประโยคเพื่อสนทนา ทำให้นักศึกษาสามารถแต่งบทสนทนาเป็นภาษาอังกฤษได้ ทำให้นักศึกษาสามารถสรุปความรู้ที่ได้รับอย่างมีแบบแผน ทำให้นักศึกษาสามารถแสดงบทบาทสมมุติให้ผู้อื่นชมได้ ทำให้นักศึกษกล้าแสดงออก ที่นักศึกษาเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง มีสื่อการสอนที่ใช้นำเสนอเนื้อหาอย่างหลากหลาย มีกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เลือกปฏิบัติเป็นรายคน ที่นักศึกษาไม่แน่ใจสำหรับส่วนที่เป็นความคิดเห็นในเชิงลบต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบประสบการณ์นั้น นักศึกษาไม่เห็นด้วยในทุกรายการ

หลังจากใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบประสบการณ์ ผู้วิจัยได้ทำการสังเกตการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกสังคมศึกษา ชั้นปีที่ 1 ในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 โดยจำแนกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

ด้านความสามารถในการออกเสียงคำได้ถูกต้อง

จากการสังเกต พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ ออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง แต่ยังมีคำศัพท์บางคำที่มักออกเสียงผิด อาทิ swim ออกเสียงเป็น swimming, bowl ออกเสียงเป็น bowling, medium height ออกเสียงเป็น medium high, curly ออกเสียงเป็น curry, mustache ออกเสียงเป็น mouthstache, thin ออกเสียงเป็น tin, weather ออกเสียงเป็น wetter, wipe off ออกเสียงเป็น wip off, cough ออกเสียงเป็น cog,

ด้านความสามารถในการเลือกใช้คำได้เหมาะสม

จากการสังเกตความสามารถของนักศึกษาในการเลือกใช้คำให้เหมาะสม พบว่านักศึกษาเลือกใช้คำดังต่อไปนี้

คำบ่งชี้เพศหญิง เพศชาย และกลุ่มคน He / She / They นักศึกษา

สามารถเลือกใช้คำได้เหมาะสมเมื่อกล่าวถึงสรรพนามบุคคลที่ 3 แต่สำหรับสรรพนามบุรุษที่ 1 นั้น นักศึกษายังไม่สามารถใช้คำว่า We ได้เหมาะสมนัก กล่าวคือ เมื่อต้องใช้คำว่า We นักศึกษามักใช้เป็น They แทน

การใช้คำทักทายตามกาลเวลา Good morning, Good afternoon, Good evening, Hello นักศึกษาสามารถแยกแยะ และเลือกใช้คำเหล่านี้ได้ถูกต้อง

การใช้คำนำหน้าชื่อ Miss, Mr., Mrs., Ms นักศึกษาส่วนใหญ่ยังไม่สามารถใช้คำนำหน้าชื่อได้ถูกต้อง เช่น Miss + ชื่อตัว (Miss Jenjira) ซึ่งตามหลักภาษาแล้วนั้น ต้องใช้ Miss + นามสกุล หรือ Miss + ชื่อตัว + นามสกุล

การใช้คำสุภาพ Sir, Madam และ Miss นักศึกษาส่วนใหญ่ยังไม่สามารถใช้คำสุภาพได้ถูกต้อง เช่น Can I help you, sir? ในขณะที่ยังไม่สนใจของตนเองเป็นหญิง

ด้านความสามารถในการปรับแต่งบทสนทนาได้เหมาะสม

จากการสังเกต พบว่านักศึกษส่วนใหญ่ คัดลอกเค้าโครงเรื่องเดิมทั้งหมดปรับเปลี่ยนแต่เพียงรายชื่อคู่สนทนาและคำศัพท์เพียงบางคำ นักศึกษาไม่สามารถเพิ่มเติมบทสนทนาจนจบกระบวนการ อาทิ การซื้อขายของ จะจบบทสนทนาได้ต่อเมื่อมีการชำระเงิน (ในกรณีตัดสินใจซื้อ) หรือเพียงแค่ว่าขอบคุณ (ในกรณีที่ตัดสินใจไม่ซื้อสินค้า)

ด้านความสามารถในการพูดให้ถูกต้องตามหลักโครงสร้างประโยค

จากการสังเกต พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ถูกต้องตามโครงสร้างประโยค แต่ยังมีในส่วนของกริยาตามประธานของประโยคที่เป็นรูปเอกพจน์ บุรุษที่ 3 (He, She, It) ในรูปของปัจจุบันกาล (Present Simple Tense) ที่ยังมีข้อผิดพลาด กล่าวคือนักศึกษามักลืมเติม s, es, หรือ ies เมื่อประธานเป็นเอกพจน์ บุรุษที่ 3

ด้านความเป็นธรรมชาติในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ

จากการสังเกตพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่สามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ
อย่างเป็นธรรมชาติอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้มีบางส่วนยังอ่านบทสนทนา
ที่ตนแต่งขึ้น ไม่มองคู่สนทนา กุ่มมือเรียบริ้อยในขณะที่แสดงบทบาทสมมุติ
เป็นพ่อค้า หรือแม่ค้า บางรายยังเขินอาย พุดไปหัวเราะไป บางรายไม่มี
ความมั่นใจในบทพูดของตนเอง แสดงออกโดยการหันไปถามเพื่อนเป็น
ภาษาไทย หรือพูดออกมาว่า “อะไรนะ” “อาจารย์คะหนูขอเริ่มใหม่ได้ไหม
คะ” “อ้อ...ลืม”

วิจารณ์และสรุปผล

จากการวิจัยเรื่อง รูปแบบการเรียนรู้แบบประสบการณ์ของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ ศรีสะเกษ รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1
สำหรับนักศึกษาวิชาเอกสังคมศึกษา สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

หลังจากใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบประสบการณ์ในการสอน
ภาษาอังกฤษ จำนวน 5 เรื่อง แล้ว นักศึกษามีความสามารถในการออกเสียง
คำได้ถูกต้อง สามารถเลือกใช้คำได้เหมาะสม สามารถปรับแต่งบทสนทนา
ได้เหมาะสม สามารถพูดได้ถูกต้องตามหลักโครงสร้างประโยค มีความ
เป็นธรรมชาติในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับพอใช้ ทั้งนี้อาจ
เป็นเพราะนักศึกษามีพื้นฐานภาษาอังกฤษที่ค่อนข้างอ่อน อีกทั้งมีโอกาสนใน
การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันน้อย ดังที่ Filipczak (Filipczak, 1995)
รายงานผลการศึกษาในเรื่อง รูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างจากการเรียนใน
ชั้นเรียนทั่วไป ว่าการใช้รูปแบบการเรียนรู้ประกอบการฝึกอบรมบุคคลากร
ที่แตกต่างจากการเรียนการสอนในชั้นเรียนทั่วไป พบว่า บุคลากรในสาขา
อาชีพต่าง ๆ ไม่ตระหนักถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต และ James E. Duane
ได้กล่าวว่า ความหลากหลายของกิจกรรมที่ให้นักศึกษาได้เลือกปฏิบัตินั้น
เป็นสิ่งที่กระตุ้นและเร้าความสนใจที่จะทำให้นักศึกษาคิดได้อย่างแตกต่าง

และคิดได้อย่างอิสระ ซึ่งเมื่อนักศึกษาคิดได้อย่างอิสระ ก็จะช่วยส่งเสริมให้นักศึกษามีวิธีการคิดสร้างสรรค์สร้างสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ (James E. Duane, 1975)

นอกจากนี้ลักษณะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบประสบการณ์เป็นการเรียนที่ได้จากประสบการณ์ตรงของนักศึกษา โดยที่นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติจริง และมีส่วนร่วมในกิจกรรมทุกขั้นตอน เป็นการส่งเสริมให้นักศึกษาได้เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง สามารถถ่ายทอดให้ผู้อื่นเข้าใจได้ และเสนอแนะแนวทาง เพื่อปรับปรุงบทสนทนาในสถานการณ์ต่างๆ ได้ดียิ่งขึ้น ในขั้นตอนของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบประสบการณ์ช่วยส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ดังจะเห็นได้จากขั้นประสบการณ์รูปธรรม ซึ่งเป็นขั้นที่ 1 ของการเรียนการสอนแบบประสบการณ์ ในขั้นนี้ผู้สอนใช้คำถาม เพื่อดึงความรู้และประสบการณ์เดิมของนักศึกษา เพื่อให้ได้ตอบคำถาม หรือแสดงความคิดเห็นต่อหัวข้อนั้นๆ ซึ่งนักศึกษาสามารถตอบคำถามโดยใช้ประสบการณ์เดิมของตนเอง จากนั้นจะเริ่มเข้าสู่บทเรียนโดยการถ่ายทอดความคิดของตนเองผ่านการพูดภาษาอังกฤษ ในขั้นนี้เป็นการกระตุ้นให้นักศึกษาได้ใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น เพื่อที่จะแลกเปลี่ยนข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับเรื่องความชอบ ลักษณะของคน สภาพอากาศ งานบ้าน และอาการเจ็บป่วย ซึ่งเป็นเรื่องราวต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน จากผลการวิจัยพบว่า สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ของแอร์บาร์ต ที่เชื่อว่า การสอนควรเริ่มจากการทบทวนความรู้เดิมของผู้เรียนเสียก่อนแล้วจึงเสนอความรู้ใหม่ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสร้างความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ จนได้ข้อสรุปที่ต้องการแล้วจึงให้ผู้เรียนนำข้อสรุปที่ได้ไปประยุกต์ใช้กับปัญหาหรือสถานการณ์ใหม่ๆ (Bigge, 1964 อ้างถึงในทิตานา แคมมณี, 2550)

ในขั้นตอนที่ 2 คือขั้นสังเกตอย่างไตร่ตรอง ในลักษณะของการเรียนรู้คำศัพท์ หลักไวยากรณ์ และทดลองทำแบบฝึกหัด ซึ่งจะทำให้นักศึกษาสังเกตเห็นรูปแบบทางภาษาที่ชัดเจน และมีโอกาสได้สนทนา

กับเพื่อนในชั้นเรียน เพื่อที่จะคัดเลือกข้อมูลที่เหมาะสมในการนำเสนอ จากนั้นนักศึกษาจะได้ใช้หลักการในชั้น 3 คือ ชั้นสรุปเป็นหลักการ ซึ่งในชั้นนี้ นักศึกษาจะเรียบเรียงข้อมูลที่ได้ทั้งหมด เตรียมฝึกซ้อม และนำเสนอ ทำให้ได้สังเกตวิธีการนำเสนอ รูปแบบการสนทนาโดยใช้ภาษาอังกฤษ และเรียนรู้รูปแบบทางภาษาไปพร้อมกัน จากชั้น 2 และ 3 นี้ นักศึกษาจะได้ศึกษาวิธีการสนทนาตามลำดับขั้นตอน จากตัวอย่างที่ผู้วิจัยจัดให้ ซึ่งจะช่วยให้นักศึกษาเกิดความมั่นใจในการสื่อสาร ซึ่งสอดคล้องกับ Long และ Porter ที่กล่าวไว้ว่า ถ้านักศึกษามีการเตรียมตัวทั้งด้านเนื้อหา และรูปแบบทางภาษาในกลุ่มมาอย่างดี จะทำให้นักศึกษาเกิดความมั่นใจในการพูด และสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น (Long & Porter, 1985)

ในชั้นที่ 4 ชั้นการทดลองปฏิบัติจริง นักศึกษาจะได้นำเสนอบทสนทนาในแต่ละเรื่อง เป็นคู่ ผ่านจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) เพื่อให้อาจารย์ได้พิจารณาและให้ข้อเสนอแนะ ในการใช้ภาษา เพื่อพัฒนาการพูดให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ในการเรียนครั้งต่อไป นักศึกษาจะได้นำข้อเสนอของผู้สอนไปปรับปรุง และนำกลับมาเสนอหน้าชั้นเรียนอีกครั้ง ซึ่งในครั้งนี้ ผู้สอนจะเปิดโอกาสให้เพื่อนร่วมชั้นเรียนได้พิจารณา และให้ข้อเสนอแนะการใช้ภาษาอังกฤษของผู้นำเสนอ ซึ่งการให้เพื่อนร่วมชั้นได้ร่วมกันวิเคราะห์ พิจารณา จะทำให้เจ้าของบทสนทนา มองเห็นภาพว่าตนเองยังขาดเนื้อหาในส่วนใดไปบ้าง และเกิดการสร้างองค์ความรู้ใหม่ ดังเช่น ทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิม (Schema Theory) ของ Carrell & Eristertold ที่กล่าวว่า ความรู้เดิม มีความสำคัญ และเกี่ยวข้องกับทฤษฎีจิตวิทยาทางภาษาศาสตร์ กล่าวคือ การเรียนรู้ของนักศึกษาจะมีประสิทธิภาพเมื่อมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับสิ่งที่เรียน และนำความรู้ที่มีอยู่นั้น มาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย (Carrell & Eristertold, 1983)

นอกจากนี้ การเรียนภาษาอังกฤษแบบประสบการณ์ ยังเป็นลักษณะการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตามแนวคิดของ Numan

ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนควรเน้นที่ตัวผู้เรียน และบทบาทของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ ผู้สอนควรเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะทางภาษาให้ได้มากที่สุด ในขณะที่ผู้สอนต้องปรับเปลี่ยนบทบาทให้เป็นแต่เพียงผู้ชี้แนะแนวทางการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน และให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานมากขึ้น (Numan, 1998)

กิจกรรมการเรียนภาษาอังกฤษแบบประสบการณ์ จึงช่วยเพิ่มพูนความสามารถทางภาษาของนักศึกษาเป็นอย่างมาก เนื่องจากในระหว่างการเรียนการสอนนั้น ผู้เรียนจะได้รับการกระตุ้นให้นำความรู้ และประสบการณ์เดิมมาช่วยในการเรียนรู้เนื้อหาใหม่ ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในทุกขั้นตอนของการเรียน การเทียบเคียงข้อมูล การเรียบเรียงข้อมูล การเพิ่มเติมบทสนทนาให้สมบูรณ์ การฝึกสนทนาเป็นคู่ โดยทั้งหมดนี้ ผู้เรียนเป็นผู้จัดการและเรียบเรียงความรู้ด้วยตนเอง โดยมีผู้สอนคอยให้คำแนะนำ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการวิจัยเรื่อง รูปแบบการเรียนรู้แบบประสบการณ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 สำหรับนักศึกษาวิชาเอกสังคมศึกษา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ 1) จำนวนของผู้เรียนต้องมีจำนวนไม่มากเกินไป เพื่อให้ผู้สอนสามารถให้คำแนะนำและแก้ไขจุดบกพร่องของผู้เรียนได้อย่างทั่วถึง 2) ผู้สอนควรปล่อยให้ผู้เรียนได้เลือกคู่มือปฏิบัติของตนเอง เลือกวัสดุ อุปกรณ์ ประกอบการทำกิจกรรมต่างๆ ด้วยตนเอง โดยเน้นวัสดุ อุปกรณ์ ที่อยู่รอบตัว 3) ผู้สอนควรสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลาย โดยให้ความเป็นกันเอง และทำให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคยกับผู้สอน นอกจากนี้ผู้สอนต้องไม่เคร่งครัดในเรื่องของความถูกต้องของภาษาจนเกินไป เพื่อให้ผู้เรียนเกิด

ความมั่นใจที่จะแสดงออก

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งต่อไปควรมีการทำวิจัยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบ
ประสบการณ์ กับตัวแปรอื่น เช่น การเรียนรู้ด้วยตนเอง และควรมีการ
ทำวิจัยในการเรียนภาษาอังกฤษแบบประสบการณ์กับรายวิชาอื่นๆ เช่น
รายวิชาการฟังและการพูดศิลปะ

เอกสารอ้างอิง

- ทีศนา แชมมณี. (2550). **ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดการ
กระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ.** (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ
: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Carrell, P.L. & Eisterhold, J.C. (1983). **Schema theory and ESL
reading pedagogy.** TESOL Quarterly, 17, 553-569.
- Cottrell, Stilla. (2003). **Critical Thinking Skills.** Basingstoke:
Palgrave Macmillan.
- Filipczak, B. "Putting the Learning into Distance Learning."
TRAINING 32, no. 10 (October 1995): 111-118. (EJ 511 253)
- James E. Duane. (1973). **Individualized Instruction Programs
and Materials.** New Jersey : Educational Technology
Publications Englewood Cliffs.
- Knight, P. (2001). **The development of EFL methodology.** In
C. Candlin & N. Mercer (Eds.), English language
teaching in its social context. New York: Routledge.
- Kolb, A.D., (1984). **Experiential learning.** Retrieved 25 No
vember 2014 from [http://www.infed.org/biblio/b-ex
pln.htm](http://www.infed.org/biblio/b-expln.htm).
- Long, M. H., & Porter, P. (1985). **Group work, interlanguage
talk, and second language acquisition.** TESOL Quar
terly 19, 2, 207-27.
- Scrivener, J. (1998). **Learning Teaching.** Oxford: Macmillan
Heinemann.